

Sygn. akt II CSK 382/13

POSTANOWIENIE

Dnia 22 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z wniosku W. S.
przy uczestnictwie K. D., I. K., P. P. i R. S.
o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 22 stycznia 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w P.
z dnia 17 stycznia 2013 r., sygn. akt II Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
zasądza od W. S. na rzecz I. K. kwotę 900 (dziewięćset) zł
tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

W skardze kasacyjnej wnioskodawcy od postanowienia Sądu Okręgowego w P. z dnia 17 stycznia 2013 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparty został na przesłankach z art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Rozpoznając nadzwyczajny środek zaskarżenia, jakim jest skarga kasacyjna Sąd Najwyższy działa w interesie publicznym, wyjaśniając istotne zagadnienia prawne, dokonując wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, bądź usuwając z obrotu prawnego orzeczenia wydane w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwe (postanowienie SN z 6 lipca 2007 r., sygn. akt I CSK 206/07, nie publ.). Dlatego też uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powinien przedstawić argumentację jurydyczną pozwalającą przyjąć, że w sprawie rzeczywiście występuje przywołana w nim przesłanka (postanowienia SN z 21 czerwca 2007 r., sygn. akt I CSK 178/07, nie publ. i z dnia 21 lipca 2005 r. sygn. akt V CSK 18/05, nie publ.). W odniesieniu do przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. wymaga to, by przedstawione zagadnienie prawne było istotne, co wyraża się w jego znaczeniu dla rozwoju prawa lub precedensowym charakterze. Sformułowane przez skarżącego zagadnienie pozbawione jest cech, kwalifikujących je jako istotne w przyjętym rozumieniu.

Powołanie się w skardze kasacyjnej na przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. wymaga wykazania przez skarżącego kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego mającej charakter oczywisty, widoczny *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej. Skarga jest oczywiście uzasadniona, jeżeli bez wątpliwości nastąpiły podnoszone w niej uchybienia lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia albo też podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesioną skargę. Uzasadnienie wniosku o przyjęciu wniesionej skargi do rozpoznania, na tle motywów zaskarżonego postanowienia i podstaw wniesionej skargi, nie daje podstaw do takiej oceny.

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania przed Sądem drugiej instancji, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozagę z urzędu.

Z tych przyczyn na podstawie art. 398⁹ § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., a w zakresie kosztów postępowania na podstawie art. 520 § 3 w zw. z art. 391 § 1, art. 398²¹ i art. 13 § 2 k.p.c., orzeczono jak w sentencji.

aw

jw